son. Till suppleanter i styrelsen omvaldes förste landskanslist Åke Pedersen och länsassessor Knut Egardt.

Till revisorer omvaldes förste uppbördsassistent Gustaf Lind och förste landskanslist Tage Johanson med häradsskrivare Stig Möller som suppleant.

Vid efterföljande styrelsesammanträde konstituerade sig styrelsen sålunda att till ordförande valdes lantbrukare Erik Pettersson, Bingsgärde, Hallandsås, till vice ordförande kronokamrer Axel Kumlin, Halmstad, och till sekreterare och kassaförvaltare häradsskrivare Gösta Thell, Kungsbacka. Till att representera föreningen vid Riksförbundets årsmöte utsågs samtidigt lantbrukare Erik Pettersson med häradsskrivare Gösta Thell som ersättare.

Efter avslutade förhandlingar höll byråchefen hos riksskattenämnden Bengt Bohman ett föredrag, vari han bl. a. redogjorde för riksskattenämndens verksamhet.

TOR:s yttranden

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle inkomma med utlåtande över en inom finansdepartementets rättsavdelning upprättad promemoria med förslag till ändrade bestämmelser vid inkomsttaxering om högsta belopp för extra avdrag vid nedsatt skatteförmåga, får förbundet anföra följande.

Bestämmelserna om extra avdrag för nedsatt skatteförmåga samt för existensminimum har vid tillämpningen under årens lopp visat sig väl snäva för att till fullo medgiva beaktande av de omständigheter, som motiverar avdrag. Förhållandet har varit bestående även om beloppen för ortsavdrag och extra avdrag successivt höjts. Nuvarande regler har verkat så, att tillräckligt utrymme för extra avdrag åt flerbarnsfamiljer kommit att saknas.

Mot bakgrunden av anförda omständigheter har en reformering av bestämmelserna om extra avdrag sedan länge synts påkallad. Vad som i promemorian i förevarande avseende föreslagits kan förbundet i stort sett ansluta sig till. Väl kan sägas att fullt beaktande av skatteförmågeprincipen skulle kräva slopande av maximeringen av det extra avdraget. De ojämnheter i tillämpningen, som härav kunde bli följden, torde emellertid tala emot en så radikal lösning.

I ett par avseenden föreligger enligt förbundets mening anledning till detaljanmärkningar.

I existensminimifallet föreslås beträffande skattskyldig med oförsörjda barn att avdraget för varje sådant barn "må" ökas med ett halvt för ensamstående gällande ortsavdrag. Det framgår inte klart, om med bestämmelsen åsyftas att beskattningsnämnd i enskilt fall skall kunna ingå i prövning, om sålunda förhöjt avdrag skall beviljas eller inte eller om det kan sättas till lägre belopp än vad som motsvarar ett halvt för ensamstående gällande ortsavdrag (jämför beträffande ömmande omständigheter uttrycket "icke fastställas till högre belopp än"). Med hänsyn till att extra avdrag aldrig ansetts obligatoriskt utan förutsätter individuell prövning av skatteförmågan i varje särskilt fall, synes beskattningsnämnd böra tillerkännas full prövningsrätt såväl beträffande frågan om avdrag skall beviljas som beträffande avdragets storlek.

Är inkomsten högre än existensmilimibeloppet men inte så stor, att inkomsten

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:55

minskad med skatten däråå uppgår till existensminimum, bör avdrag för nedsatt skatteförmåga beviljas med så stort belopp, maximerat enligt angiven grund, att större skatt inte kommer att uttagas än att inkomsten, minskad med skatten, uppgår till beloppet av existensminimum. Detta betyder att den skattskyldige intill visst inkomstläge inte kan ha intresse av att förtjäna mera än upptill det maximala existensminimibeloppet. Behov synes föreligga av någon form av avtrappningsbestämmelse, som gör att den skattskyldige får behålla åtminstone någon del av den överskjutande inkomsten, exempelvis hälften.

*

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva yttrande över en inom finansdepartementet upprättad promemoria med förslag till förenklat taxeringsförfarande i fråga om inkomst i annan kommun än hemortskommunen, m. m., får förbundet anföra följande.

Under senare år har vid flera tillfällen åtgärder föreslagits i syfte att förenkla deklarations- och taxeringsförfarandet. Även det nu föreliggande förslaget är tillkommet i förenklingssyfte. Granskningen av detsamma måste ske med huvudsaklig utgångspunkt från frågan, om skälig anledning föreligger till antagande, att de föreslagna bestämmelserna leder till åsyftad verkan.

Till en början får konstateras, att förslaget för de skattskyldigas del måste betyda en arbetslättnad. Ägare till en- och tvåfamiljsfastigheter slipper avlämna särskild självdeklaration, något som nu beräknas ske i cirka 177.000 fall. Företag av riksomfattande storlek eller i övrigt av betydande omfattning kan nu få avlämna särskild självdeklaration till praktiskt taget alla eller flertalet (åtskilliga) län, ett förfarande som kan bli än mera komplicerat, om länet är uppdelat i flera särskilda distrikt för juridiska personer. Företag av den sistnämnda typen tillhör just den kategori, som har rörelsen utspridd över stora delar av landet.

Man skulle på grundval av det anförda kunna utgå ifrån, att det föreliggande förslaget ur de skattskyldigas synpunkt torde möta reservationslöst bifall. En punkt i förslaget motsäger emellertid detta antagande. Debitering av kommunalskatt skall, när det gäller näringsgrenar bedrivna utanför hemorten, ske efter beräknad genomsnittlig utdebitering — en metod som väl i och för sig bland de i promemorian skisserade får betraktas som den bästa. Denna metod betyder emellertid, att vissa skattskyldiga med fastighet eller rörelse i kommun utom hemorten med låg utdebitering kommer att få vidkännas en kommunalskatt, som är högre än den som gäller för denna kommuns invånare i övrigt. Inför en sådan konsekvens torde de skattskyldiga föredraga mödan av särskild självdeklarations avlämnande. I vad arbetet gäller upprättandet av särskild självdeklaration för en- och tvåfamiljsfastigheter måste det med blankettens nuvarande avfattning anses synnerligen lindrigt. Metoden innebär dessutom en skattedebitering, som för ett genomförande torde kräva kommunallagsändring.

Ser man förslaget ur taxeringssynpunkt förefaller det högst tveksamt, om den åsyftade förenklingen verkligen kommer att uppnås. Ett omfattande rapporteringssystem med ty åtföljande anteckningsskyldighet hos den mottagande taxe-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:55

ringsnämnden förutsättes skola äga rum. Med hänsyn till svårigheten att i hemortskommunen bevaka alla skatteobjekt föreligger dessutom risken att sådan "tappas bort".

Det sistnämnda för tanken över till taxeringens effektivitet. Denna torde komma att eftersättas med det föreslagna taxeringsförfarandet. Avdrag i förvärvskällorna jordbruksfastighet och annan fastighet — minskning i skogs ingångsvärde, reparationskostnader m. m. — kan i allmänhet lättare bedömas av taxeringsnämnden i den ort, där fastigheten är belägen. Rörelsen kan likaledes lättare uppspåras i rörelsekommunen än i vederbörandes hemortskommun. I fråga om förslag, fallande under mellankommunala prövningsnämndens handläggning gör sig väl sådana synpunkter mindre gällande, men här träder frågan om fördelning av kommunalskattepliktig inkomst mellan olika kommuner i förgrunden. Taxeringsnämnden i hemortskommunen intar i sådana fall en icke helt opartisk ställning.

Det förutsättes att taxeringsnämnden i hemortskommun — "med mindre detsamma uppenbarligen icke är erforderligt" — skall höra vederbörande taxeringsnämnd i fastighets- eller rörelsekommunen. Ett sådant system blir emellertid icke lika effektivt som då särskild självdeklaration är tillgänglig i fastighets- eller rörelsekommunen. I många fall skulle dessutom meddelande av anstånd med avgivandet av självdeklaration komma att oskäligt försena apparaten med yttrandes inhämtande och avgivande.

Det kommunala intresset av så högt skatteunderlag som möjligt skulle otvivelaktigt bli lidande, om taxeringsnämnden i fastighets- eller rörelsekommunen på sätt som föreslås blir satt i andra hand.

Sammanfattningsvis får förbundet anföra, att det föreliggande förslaget knappast torde vara ägnat att nu genomföras. En förutsättning härför torde i varje fall vara, att en databehandlingsform gör de lokala skattemyndigheterna bättre rustade att övertaga å taxeringsnämnden fallande tekniska uppgifter.

*

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva yttrande över en av särskild sektion inom skattelagssakkunniga upprättad promemoria med förslag till ändrade bestämmelser om avdrag för värdeminskning å jordbrukets driftbyggnader, får förbundet anföra följande.

De i promemorian föreslagna bestämmelserna i fråga om metod för beräkning av ingångsvärden å befintligt byggnadsbestånd förefaller så komplicerade, att förbundet närmast är böjt för att ansluta sig till vad byråchefen Filip Ericson anfört i sitt yttrande.

Förbundet har i sitt yttrande över promemoria med förslag till ändringar av bestämmelserna om förfarandet vid allmän fastighetstaxering framhållit att däri framlagt förslag att vid taxering av jordbruksfastighet värdera jorden för sig och byggnaderna för sig syntes väl motiverat och förbundet har därför tillstyrkt detsamma. Genomföres detta förslag, kommer såsom byråchefen Ericson anfört frågan om värdsminskningsavdrag för lantbrukets driftbyggnader i annat läge och behovet av den i nu föreliggande betänkande föreslagna värderingsmetoden kan därför ifrågasättas.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:55